בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ט** ב**כסלו**, תשס"ג (**4** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ט ב<u>כסלו</u>**, **ערב ראש חודש טבת**, נר **חמישי** ((**iiiii**לחנוכה; חנוכה שמח!!!!!

למה עושים חנוכה שמונה ימים:

כתוב במגילת תענית: "ומה ראו לעשות חנוכה זו שמונה ימים, והלא חנוכה שעשה משה (בחנוכת המזבח במשכן) לא עשה אלא שבעה ימים? אלא, בימי מלכות יוון, נכנסו בית חשמונאי להיכל ובנו את המזבח, וסדוהו בסיד, ותקנו בו כלי שרת, והיו מתעסקים בו שמונה ימים." אמור מעתה, שחנוכה זו שאנו עושים, לא על חנוכת המנורה בלבד, אלא יש בה גם חנוכת המזבח וחנוכת כלי שרת חדשים. שבית חשמונאי גנזו אבני המזבח ששיקצו היוונים לעבודה זרה ובנאו מזבח חדש ועשו כלי שרת חדשים וחנכום.

ברם, בתלמוד שלנו לא נזכר אלא הנס של פך השמן בלבד, "שלא היה בו להדליק אלא יום אחד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים".[שבת כ"א:] הרי חוזרת השאלה למקומה: למה עושים חנוכה שמונה ימים והלא נס השמן לא היה אלא שבעה ימים בלבד, שכן היה שמן ליום אחד בלי הנס? לשאלה זו ניתנו כמה וכמה תשובות ע"י גדולי הדורות ראשונים ואחרונים, בדרך פשט ובדרך דרש. והרי מקצת מן התשובות ההן:

א) יום הראשון קבעו יום-טוב על נס הנצחון במלחמה, שביום כ"ה נחו מאויביהם, כשם שנקבע יום-טוב בפורים ביום אשר נחו מאויביהם. ושאר הימים על נס השמן.

ב) מה שמצאו פך שמן טהור חתום בחותמו של כהן גדול – זה גופא היה נס

ג) חלקו את השמן שבפך לשמונה ימים כדי שהמנורה תהיה קולקת שעה קצרה בכל ערב, ונעשה נס שמאותה מקצת האירה המנורה כל הלילה, וכן בכל שמונת ימים.

ד) אחר שנתנו השמן במנורה, נשאר הפך מלא שמן כבתחילה, וראו את הנס כבר ביום הראשון. {ההמשך, בע"ה, מחר} [ספר התודעה]

~~~

דיני החנוכה [מתוך **לוח השנה לצה"ל**]:

8) בבסיסים ובמחנות, שמעמידים בהם מנורה לצורכי תאורה במשך כל ימות השנה, אין להעמיד את מנורת החנוכה באותו מקום המיועד למנורת כל השנה, כדי לעשות היכר למנורה הנדלקת לשם חנוכה.

9) משמגיע זמן הדלקת נרות חנוכה, אין לקבוע סעודה ואין להתחיל בלימוד, עד לאחר ההדלקה. ...

~~~

מעשה הגבורה (?) של מצדה... [המשך מאתמול...]

סיפר על החיים במצדה... על הפליאה הדוממת-הרועמת למחרת היום ... ועל השחזור. עם חצות הלילה חזרנו ממצדה דרך חברון ובית-לחם לירושלים. ... לאחר הרהור שני, שוב צפה ועלתה הבעיה – האם זו הדרך היחידה? וגם לו היתה זו הדרך היחידה – האם יש להציגה בדורנו כמופת של הקרבה, כסמל חינוכי לצעירי-דורנו? ודאי וודאי – אין אנו מעריכים כאן את מעשה מצדה, גם אין אנו דנים כאן האם ההלכה היהודית מקבלת ומצדיקה מעשה זה, או רואה את אחרוני מצדה כמאבדים עצמם לדעת. כל זאת, משום סיבות מספר: הרב ש' גורן דן במעשה אחרוני מצדה מבחינת ההלכה ופסק את שפסק. המעניין הוא – שבני אותו דור,

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ט** ב**כסלו**, תשס"ג (**4** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חז"ל, לא דברו במעשה. על-כל-פנים, אין לו זכר בספרות המשנה והתלמוד של אותו דור, והדורות הסמוכים לו. {ההמשך, בע"ה, מחר} ["אתר ואתר" – ישראל ארליך]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל